впроваджувати додаткові систему преміювання працівників, що задіяні в інноваційній сфері. Подібного роду премії повинні розроблятись на основі таких принципів:

1. Принцип «наслідковості» - надбавка до окладу працівників, які зайняті і мають належне визнання в інноваційній і науковій сферах, повинна встановлюватись внаслідок виникнення комерційного ефекту від розроблених (сконструйованих, запропонованих і т.п.) наукових результатів;

2. Принцип «взаємності» - надбавка до окладу працівників, які зайняті і мають належне визнання в інноваційній і науковій сферах, повинна виплачуватись суб'єктами, що використовують в своїй діяльності розроблені (сконструйовані, запропоновані і т.п.) наукові результати;

3. Принцип «строковості» - надбавка до окладу працівників, які зайняті і мають належне визнання в інноваційній і науковій сферах, повинна нараховуватись протягом певного строку, в залежності від рівня і доцільності використання розроблених (сконструйованих, запропонованих і т.п.) наукових результатів;

4. Принцип «доцільності» - робота в сфері інноваційної діяльності повинна організовуватись у відповідності до попередньо сформованих потреб та запитів.

Необхідність такого преміювання зумовлюється потребою оптимізації так званого процесу «відтоку мізків», котрий з посиленням євроінтеграційних відносин може набути значних масштабів, оскільки існує суттєва різниця в добробуті осіб, що задіяні в сфері інновацій.

З іншої сторони, в рамках реформування інноваційної політики України та забезпечення конкурентоспроможності вітчизняних виробників необхідно розробити програму щодо стимулювання їх інноваційної активності.

Впровадження подібного роду заходів є не тільки засобом втримання вітчизняної економіки, а й механізмом її функціонування в конкурентному середовищі високотехнологічних та високо стандартизованих підприємницьких структур країн ЄС.

Список літератури:

1. Офіційний сайт Eurostat. The proportion of innovative enterprises fell below 50% in the EU in 2010-2012 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/6483064/9-21012015-BP-EN.pdf/ad7e4bf6-fc8f-459b-a47e-da1c9043bf2e

2. Офіційний сайт Світового банку. «Gross domestic product ranking table based on purchasing power parity (PPP)» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.webcitation.org/mainframe.php

3. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.ukrstat.gov.ua/

Олена НОВІК

Національний університет державної податкової служби України м. Ірпінь

ОЦІНКА НОВАЦІЙ ПОДАТКОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА

На сучасному етапі глобалізації та інтеграції податкові системи країн зазнають регулярних змін, намагаючись пристосувати власну податкову систему до єдиних норм. Україна стоїть на шляху до Євроінтеграції, що вимагає кардинальних змін в структурі податкової системи.

На початку 2015 року в Україні проведена реформа податкової системи в результаті якої кількість податків зменшено з 22 до 11, що за своєю суттю має вплинути на зменшення податкового навантаження. Проте, варто зазначити, що зменшення кількості податків здійснено в основному за рахунок їх об'єднання.

Тобто податкова реформа в Україні проведена, але вона не мала певну структуровану стратегію подолання негативних наслідків та нарощування позитивних аспектів, не врахувала всіх проблемних моментів і як наслідок зменшення податкового навантаження не відбулось.

Роботу над реформами варто починати з аналізу колізій податкового законодавства, аналізу стану економіки та її проблем, розробки загальної стратегії та визначення сукупності тактичних напрямів дій щодо її досягнення, визначення кола стратегічно-важливих податків та зборів. Стратегія реформування повинна відповідати загальноєвропейським тенденціям.

Тому вкрай важливо, щоб податкова політика, яку впровадить держава в умовах кризи, була економічно виважена та направлена як на підтримку суб'єктів господарювання та покращення економіки на макрорівні, так і враховувала інтереси усіх членів суспільства. Стимулююча та перерозподільна функції податків мають бути домінантними[1].

Оскільки Україна визначила зовнішньополітичний вектор, уклавши угоду про асоціацію з Євросоюзом, слід поступово зміщувати акценти з прямих податків на непрямі або податки на споживання. Саме ці податки є стратегічними в Україні [2].

В світі, зокрема, і в країнах ЄС, досить поширена практика застосування диференційованих ставок ПДВ: завищені - на предмети розкоші, занижені - на продовольчі товари. Так, наприклад, зменшена ставка ПДВ на найбільш важливі продукти харчування становить у Великобританії – 0, в Австрії – 10, в ФРН податок на додану вартість становить 16 %, а для окремих товарних груп - 7% або ж взагалі відсутній.

Використання зарубіжного досвіду розширення кола суб'єктів, які зможуть скористатися зниженою ставкою ПДВ, позитивно вплине на економіку, підтримає національного виробника, збільшить купівельну спроможність.

Для більшості розвинених країн гарантом фінансової стабільності, сталого економічного розвитку та добробуту громадян є система оподаткування доходів фізичних осіб. Тоді як в Україні це основне джерело поповнення бюджету, а не стимулювання зростання доходів громадян.

Спираючись на зарубіжний досвід щодо оподаткування доходів фіз.осіб повинна застосовуватися прогресивна шкала з початкової ставки 10% (як це, наприклад, в США), що зменшить навантаження на чутливі верстви населення. До того ж, з 2015 року розмір податкової соціальної пільги мав дорівнювати не половині, а повній величині прожиткового мінімуму, а це знову ж таки збільшує податкове навантаження.

Крім цього, Україна повинна розробляти податкові стимули для компаній, які працюють у сфері інновацій, надавати податкові преференції у вигляді зменшення ставок податків та зборів, або звільнення від оподаткування певної суми інвестицій. Саме ці галузі можуть стати стартом для зростання економіки країни.

Таким чином, надмірне податкове навантаження в Україні негативно впливає на економіку країни, спричиняючи її значну тінізацію.

Сьогоденний стан, а це девальвація гривні, промисловий спад, військові дії, торговельна війна з РФ, і як наслідок – загальне погіршення соціально-економічного стану країни, в цілому збільшують податковий тягар.

Зниження податкового навантаження є необхідною умовою виходу України з економічної кризи, що приведе до формування цілої низки позитивних зрушень в економічній і податковій сферах. Поступове зниження податкового навантаження на фізичних осіб сприятиме збільшенню заощаджень домогосподарств, підвищенню платоспроможного попиту населення, а отже розвиткові виробництва та збільшенню реальних доходів платників податків і, як наслідок, – зростання податкової бази.

Крім, того серед розвинених країн є звичним використання прогресивної шкали оподаткування, згідно якої основним критерієм встановлення податкових ставок є співвідношення між найбільш багатими та найбільш бідними верствами населення. Такий підхід забезпечує соціальну справедливість серед населення, перерозподіл коштів від багатших до бідніших і в цілому сприяє покращенню загального рівня життя в країні.

Список літератури:

1. Олійникова Л.Г. Удосконалення фіскальної політики україни в рамках антикризової програми//вісник Запорізького національного університету №3(7),2010

2. Макеева Е. Упрощенное налогообложение убивает бизнес [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.epravda.com.ua/rus/columns/2015/02/17/528591/